

ఆటబొమ్మ.

శ్రీమతి చుండూరి రమాదేవిగారు.

పూర్వజన్మ సుకృతం వల్ల సంతానం కలుగుతుందంటారు గాని నాపాలిటికి దుష్కృతమే అయింది. సిరిగల వారికి సంతాన సౌఖ్యం ఆనందం. నావంటి దీనురాలికి, పూటకు గతిలేనిదానికి సంతానమెందుకు! ఆ మాయవారి దేముడికి మతిపోయిందేమా కాని, పిల్లలుకావాలని పరితపించే శ్రీమంతులకి, ఎన్నివ్రతాలు చేసినా, ఎన్ని దానధర్మాలు చేసినా, ఎన్ని తీర్థయాత్రలు చేసినా, తపస్సులు ధారపోసినా ఇవ్వనివాడు; మాబోటి వాళ్లకు అయాచితంగా యిస్తాడు. నాకు ముగ్గురు మొగపిల్లలు ఒక్క ఆడపిల్ల మేము యానాదులం. నేను ఆ పక్క వీధిలో వుండే జమీందారు గారింట్లో పాచిపని చేస్తున్నా. నాపెనిమిటి కూలూనాలూచేసి రోజుకి పావలాడబ్బులు తెస్తుండేవాడు. ఉబ్బు ఖాయలాతో ఆర్నెలు తీసుకుని ఏడాదిక్రిందట కాలం చేశాడు. ఆయనజబ్బు మొదలెట్టి నప్పటినుంచి నానాతిప్పలు పడుతున్నా నమ్మగారూ. ఆదొరగారిచ్చే మూడురూపాయిలు ఎల్లాసరిపోతాయి! ఇప్పటికి పన్నెండు రూపాయలపైఎందమూట. ఇల్లాంటి సీతిలో నాబిడ్డలకి మద్దులు, ముచ్చటూ ఎల్లాతీగతాయి. 'మొన్న మా ఆమ్మ గారు బజారెడుతూ నన్ను కూడా వెంట పెట్టుకొన్నారు. మానూరి నాలుగేళ్లది వెంటబడ్డది. చంకపెట్టుకొని వెళ్లాను. అమ్మ గారు నామాను కొనట మైన తరువాత మా అమ్మాయి గారికి ఆయిదు రూపాలుపెట్టి చక్కని ఆటబొమ్మను కొన్నారు. మానూరి చిన్నపిల్ల అవటంచేత ఆబొమ్మను చూసి మురిసి పోయి 'అమ్మానాకు కూడా బొమ్మే' అనియేడుపు సాగించింది. ఆబొమ్మను ముట్టుకోటానికి కూడా మాకు తాహతులేదు. గదిమీ చంకనేనుకున్నాను. మా ఆమ్మ గారు 'ఈదరిద్రపు ముండను ఎందుకు తీసుకొచ్చావే' అనివిసుక్కున్నారు. నాకు చచ్చినచావైంది. ఇంటికొచ్చినకాడ నుంచీ మానూరి ఒకటేగోల. "అమ్మా, బొమ్మ, అమ్మా, బొమ్మ," యిదేజపం. రాత్రికి జ్వరం తగిలింది. మొన్నటినుంచి మూసిన కన్నులెరవదు. అమ్మాయి గారు, బొమ్మ, అవేకలవరింతులు. నిన్న ఏమైనాసరే మా అమ్మ గార్ని ఒక్కసారి బొమ్మ అడుగుదామని వెళ్లాను. కాని అడగటానికి గుండెలేదు. పిల్లబాధచూడలేను. చివరికి ధైర్యచేసి "అమ్మా పిల్లకి మూడుగోబల నుంచిజ్వరం, బొమ్మకోసం పలవ రిస్తోంది. ఒక్కసారి బొమ్మయిస్తే మళ్లీ బాగర్తగా వప్పుజెపుతానమ్మా" అన్నాను. నామాటలు వింటూనే ఉగ్రరూపం ధరించిందాత్రి. "దరిద్రపుముండా! నీబతుక్కి బొమ్మే తప్పకైవైంది. మూణ్ణాళ్లనుంచి పని ఎగ్గొట్టింజే గాకుండా మాటలు చెప్పుతున్నావ్, నీపనిమాకవసరంలేదు. యికమా గుమ్మంలోక్కద్దు" అని ఏమేమో తిట్టిపోతారు. నీపని మాకవసరం లేదనే ముక్కచెవినిబడే సరికి నీరైపోయాను. ఇంకా ఆయమ్మ ఏమే మన్నదో వినిపించలేదు. ఇంటికెళ్లేటప్పటికి పిల్లస్థితి బాగుండలేదు. ఇది నాస్థితి. అమ్మ గారు జాలిగుండె కల వారు. మంచివారు. వేదసాదలను దయతో చూస్తారు. ఆయనది ఆమృతహస్తమనివిని ఆకతో వచ్చా. అమ్మనన్ను కరుణించి అయ్యగార్ని పిల్లనుచూసి రెండు పొట్లాలిమ్మని చెప్పండమ్మ. మీకాళ్లకి మొక్కుతా

సమూహం, అంటూ చేతులు జోడించింది ఆ అమ్మి. నాహృదయం ద్రవించి పోయింది. వెంటనే మావారినిలేసి విషయం చెప్పాను. వారు కూడా దయార్థి హృదయం కలిగి బద్ధకించకుండా ఆయెండలోనే బయలు దేరారు. సాఖరు చేతికి బేగ్ యా 5 లు ఇచ్చి ఈపిల్లకు ఒకబొమ్మ కొనియిచ్చి రమ్మని చెప్పిపంపాను. పదినిమిషాకల్లా వెళ్లినవారు వెళ్లివస్తే తిరిగి వచ్చారు. బొమ్మ బొమ్మ అంటూ ప్రాణాలు విడిచిందట ఆపిల్ల.

భగవానుడు సర్వాంతర్యామి ఆశ్రయమందారుడు. ఆయనకు, సర్వజీవుల యందు సమత్వమే నంటారు! ఆపక్షపాతమెందుకో! ఒకరికి హంసతూలికా తల్పాలు, ఒకరికి టాకటిక నేల. ఒకరికి రమ్యహర్షాస్రాలు, ఒకరికి చుట్టుగుడిశలు, కొందరికి ఏద్రసోపేత భోజనము, కొందరికి గంజినీళ్లకే కరువు. ఇన్ని సౌఖ్యాలు కల్పించి వారికి పాపాణా సదృశహృదయాలను కూడా కల్పించాడు. ఒక్కసారి బొమ్మయిస్తే ఆ అమ్మ సోమేం పోయింది? మనమింతే పెట్టిపుట్టామని తృప్తికల్పించుకోటానికి తగిన వయసుకాదా పిల్లది. కోరిక ప్రతిజీవిక సహజమే, ఆ అమాయక పసినిగుగుకు తీరనికోరికై పోయింది ఆబొమ్మ.

— (0) —

శ్రీ కాళేశ్వర రావు గారి బిల్లు

శ్రీ కాళేశ్వర రావు పంతులుగారి కొత్తబిల్లు, బహుభార్యా భర్తృత్వముల నిషేధించి, వినాహముల రద్దుక కనుమతిచ్చుచుండుట వలన చాలా ఉపయోగముగ నున్నది. అంతమాత్రము చేత ప్రతిశ్రీ, పురుషుడు “విదాహులు” కోరుదురనుకొనుట హాస్యాస్పదము ఏదైనా చట్టరూపమున నున్నప్పుడే దానిని ప్రతినియించును. ప్రస్తుత కాలానుసారముగ సదరుబిల్లు ప్రజలకెంతయేని యుపయోగ పడగలదు. ఈబిల్లువలన చీటికి, మాటికి, కొట్టి, తిట్టుభర్తల నడవడిక కొంతస్థగతుందని కూడా నమ్మకమున్నది. గాన, శ్రీ కాళేశ్వర రావు పంతులుగారి బిల్లు తప్పక కాసన సభలో ప్యాసుకావలెనని, నా అభిప్రాయమును వెల్లడించుచున్నాను.

అయ్యదేవర బాలా శ్రీపుర సుందరమ్మ.

విజ్ఞప్తి

‘గ్రహలక్ష్మి’ యందలి రచయితల చిత్రపటములు ప్రచురింపుడని పలువురు కోరుచున్నారు. ఆకోరిక మాకదివరకేగల అభిలాషను ఇనుమడింప చేసినది. కాన క్లుప్తమగు తమ చరిత్రలతోపాటు చిత్రపటములనుగూడ రచయితలు మాకంపగోరెదము.

సంపాదకుడు.